

ה"ת 3748/02/15 - מוחמד דענא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 3748-02-15 דענא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 551160/2014

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקש מוחמד דענא באמצעות ב"כ עו"ד עלאא רשק
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. ביום 14.12.14 עצרה המשיבה את ואיל רשק (להלן: "רשק") כשהוא נוהג ברכב מסוג קאיה קרנבל מ"ר 85-498-63 (להלן: "הרכב"), ומסיע ברכב שלושה שוהים בלתי חוקיים. הרכב נתפס על ידי המשיבה.
 2. לפני בקשה להחזרת הרכב, אשר הוגשה ביום 2.2.15. לטענת המבקש, הוא הבעלים ומחזיק הרכב, המשמש אותו לצורך עבודתו בחלוקת עיתונים. על פי הנתען בבקשה, הרכב הוא מקור פרנסתו היחיד של המבקש. עוד נטען כי רשק שאל את הרכב מן המבקש באופן חד פעמי לצורך הגעה לראיון עבודה בתל-אביב, וכי למבקש לא הייתה כל ידיעה כי הרכב ישמש לביצוע עבירה.
 3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה מדובר ברכב אשר שימש לביצוע עבירה, והגם שהמבקש הוא הבעלים הרשום של הרכב, הרי שפערים וסתירות בין גרסתו של המבקש בחקירתו במשטרה לבין גרסתו של רשק, יש בהם ללמד כי הבעלים האמיתי של הרכב הוא רשק וכי הרכב נרכש לצורך הסעת שוהים בלתי חוקיים. המשיבה טענה עוד, כי תפיסת הרכב נועדה לצורך חילוטו בסיום ההליך הפלילי, בהתאם להוראות סעיף 12א(ד2) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952, שכן נגד רשק תלוי ועומד כתב אישום קודם שהוגש בחודש אוגוסט 2014 בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים.
 4. אין חולק כי הרכב שימש לביצוע עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים.
- תכלית התפיסה של הרכב היא לאפשר חילוטו אם יוגש כתב אישום, ואם וכאשר יורשע רשק על פי אותו כתב אישום. במקרה כזה ניתן יהיה להורות על חילוט הרכב הן מכח הוראות סעיף 12א(ד2) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952, אם תתקיימנה הנסיבות המתאימות, הן מכח הוראת החילוט הכללית שבסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר

והיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (ראו בש"פ 6467/09 אבו חמדיה נ' מדינת ישראל [פורסם בגבו]).

5. טרם אדון בעתירתו של המבקש, יש מקום לבחון שאלת הבעלות על הרכב, וככל שתימצאנה ראיות לכך שהמבקש הוא אמנם בעל הרכב, יש לבחון את שאלת ידיעתו הלכאורית בדבר השימוש ברכב על ידי רשק לצורך ביצוע עבירה.
6. ברישיון הרכב מופיע המבקש כבעלים הרשום של הרכב.
7. מתוך חומר הראיות שנאסף בתיק החקירה עולה, כי מי שרכש את הרכב מבעליו הקודמים הוא רשק, ושמו מופיע בזיכרון הדברים שנערך לצורך מכירת הרכב.
8. עם זאת, מהודעת מוכר הרכב, עולה כי הגם שרשק הוא שרכש ממנו את הרכב בפועל תמורת 40,000 ש"ח, ערך עמו את זיכרון הדברים והעביר לו את הכסף, כבר במעמד הרכישה ביקש רשק לרשום את הרכב על שם המבקש. מנגד, בהודעתו שנגבתה ביום 15.12.14 טען רשק, כי הרכב הוא אמנם של המבקש, אך הכחיש כי היה לו חלק כלשהו ברכישת הרכב או בהעברת הבעלות.
9. הדברים שאמר רשק בהודעתו סותרים בפרטים רבים את הנאמר בהודעת המבקש. בהודעתו שנגבתה ביום 3.2.15 טען המבקש, כי רכש את הרכב באמצעות רשק תמורת 70,000 ₪. לטענתו רכש את הרכב לצרכי עבודה, וברשותו שני כלי רכב המשמשים אותו לסירוגין לצורך עבודתו בחלוקת עיתונים. המבקש טען כי הגם שהיה לו כסף לרכוש שני כלי רכב, כספו לא הספיק לצורך רכישת ביטוח חובה לרכב שנתפס אצל רשק. הן המבקש והן רשק טענו בהודעותיהם כי ביום ביצוע העבירה רשק שאל את הרכב מן המבקש לצורך עבודה.
10. הסתירות בין גרסתו של רשק לבין גרסת המבקש באשר לזהותו של רוכש הרכב ומחיר הרכב, כמו גם התמיהות שעולות מתוך גרסתו של המבקש עצמו באשר לנסיבות רכישת הרכב, מקורות המימון וסכום הרכישה, הן משמעותיות ויש בהן כדי לעורר ספקות ביחס לטענה כי המבקש הוא אמנם הבעלים של הרכב, ומכל מקום יש בהם כדי להקים חשד סביר כי המבקש ידע שרשק עושה שימוש ברכב לצורך ביצוע עבירה. בנסיבות אלה, ייתכן כי בסופם של הליכים יהיה מקום להורות על חילוט הרכב, ותפיסתו נועדה להבטיח תכלית זו.
11. על אף האמור, גם בנסיבות אלה יש לבחון האפשרות לקיים את התכלית שלשמה נתפס הרכב באמצעים שפגיעתם פחותה. הדברים נאמרים ביתר שאת שעה שמתוך מסמך י"ד בתיק החקירה ניתן ללמוד, כי כבר ביום 16.12.14, יומיים בלבד לאחר מעצרו של רשק, עשתה המשיבה ניסיונות להביא לשחרור הרכב התפוס לידי רשק.
12. לנוכח האמור לעיל, ובהעדר טענת זכות מצד רשק, אני מורה על שחרורו של הרכב לידי המבקש בתנאים הבאים:

א. יירשם עיקול על הרכב לטובת המדינה.

ב. יירשם שיעבוד על הרכב לטובת המדינה.

ג. המבקש ימציא לידי המשיבה פוליסת ביטוח מקיף לרכב בה המדינה היא המוטב.

ד. המבקש יחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לצורך חילוטו לטובת המדינה.

ה. המבקש ימציא ערבות בנקאית בלתי חוזרת על סך 18,000 ₪.

13. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.